

Carinthiae petiisset, inque templo sacris solennibus adesset, accidit ipsi, in holoserico nigro panno flexis genibus iacenti, multasque ad Deum preces fundenti, ut capitis mortui simulacrum, pedibus crucifixi, quod vocant, ad altare infixum, repente, vinculis suis solutum, tanto impetu tantaque vi in Regem decideret, ut ipse etiam, subito hoc euentu exterritus, fuerit prostratus, & hoc ipsum praesagium infelicis sui itineris esse praediceret; vti etiam haud ita longe post ferro vitam finiuit, quippe a Monacho Iacobi-
no nefarie anno 1589. tandem occupatus. vide Franc. hollisch. Proteus p. 393. ex Megiseri Carinthisch. Chronick. L. XII. c. 13. p. 1589. Regina Galliae, Maria de Medices, *Henrici IV. Regis vxor*, somniasse fertur, nefarium hominem Regi marito suo lethale vulnus intulisse, quo viso vehementer est territa. Euentus autem somnium istud mox comprobauit, dum Franc. Ravallac, nemini suspectus, Regem in carpento suo prouectum, ancipiti cultello occupatum in transitu angiporti obtruncauit, diemque laetitiae publicae destinatum foedum luctu funeris fecit, d. 4. Maii. 1610. Eo quoque tempore coruus horribili sonitu ante fenestram cubiculi regii auditus est. Dekherrus in libello, de libris adespotis p. 317. ait: Allatum esse in Galliam ex Hispania anno 1610. ad Peireskium prognosticon annuum siue Almanach, ab Hieronymo Ollerio, Beneficiato Barcinonensi, compositum, accuratissime Henrico IV. necem praesagiens. Nec vana inprimis illa fuit praedictio veteris cuiusdam & perspectae fidei ministri, (quem Dominum d' Aubigne fuisse affirmatur a Zieglero in tãgl. Schau-Platz der Zeit/ fol. 1457. a. b.) qui Henrico Regi, cultrum aliquando sibi ostendenti, quo anno 1595. a Io. Castello in os percussus fuerat, dixisse fertur: Clementissime Domine, quandoquidem hactenus ore tantum veritatem diuinam abnegasti, satis habuit supremum Numen id puniuisse; quod si vero cor etiam huic abnegationi adsenferit, vereor, ne & hoc poenam ferat & confodiat; ex Aubignii Hist. Vniu. Append. ita enarrante celeberrimo Imhofio Geneal. Gall. T. 1. f. 49. Memorabile vero etiam est, quod ipsis Kalendis Maii 1610. quae posita erat, ex veteri more, arbor, Regis nomine insignita, ad arcem regiam Louvre, quae urbem Parisiorum ornat, nullo agitante vento, ac nemine ipsam mouente,

Henrici IV.